

Το τραμ το τελευταίο - Μαρούδας Παπαδάκης Μιχ. Σογιούλ

Ο **Μιχάλης Σογιούλ** (καλλιτεχνικό επώνυμο του Μιχαήλ Σουγιουλτζόγλου, Αϊδίνιο Μικράς Ασίας, 1 Αυγούστου 1906 - Αθήνα, 16 Οκτωβρίου 1958) ήταν σημαντικός Έλληνας συνθέτης ελαφράς μουσικής.

Υπήρξε πολυγραφότατος στο είδος της ελληνικής ελαφράς μουσικής κατά τον Μεσοπόλεμο και την πρώτη μεταπολεμική/μετεμφυλιακή δεκαετία, γράφοντας περισσότερα από 700 τραγούδια σε όλα τα στυλ, τάγκο, ρομάντζες, βαλς, καντάδες, δημοτικά, πατριωτικά και λαϊκά, που γνώρισαν μεγάλη εμπορική επιτυχία. Είχε γράψει μουσική για 45 θεατρικές επιθεωρήσεις και 10 κινηματογραφικές ταινίες (*Ένα βότσαλο στη λίμνη*, *Σάντα Τσικίτα*, *Θανασάκης ο πολιτευόμενος*, *Το σωφεράκι*, *Μια ζωή την έχουμε* και άλλες), ενώ εργαζόταν ανελλιπώς ως μαέστρος σε μεγάλα νυχτερινά κέντρα της εποχής. Διατέλεσε μέλος της Εταιρείας Θεατρικών Συγγραφέων και Μουσουργών, διευθυντής Ακρόασης της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και των εταιρειών δίσκων Columbia και Parlophone.

Ανάμεσα στα γνωστότερα τραγούδια του, που παραμένουν κοσμαγάπητα για περισσότερο από μισόν αιώνα αφότου γράφτηκαν, συμπεριλαμβάνονται τα: «*Ας τα τα μαλλάκια σου*», «*Ας ερχόσουν για λίγο*», «*Κάτι με τραβά κοντά σου*», «*Ο μήνας έχει εννιά*», «*Παιδιά, της Ελλάδος παιδιά*», «*Μας χωρίζει ο πόλεμος*», «*Το τσαρούχι*», «*Αρχισαν τα όργανα*», «*Απόψε το κορίτσι θέλει θάλασσα*» (γνωστότερο και ως ο «*Μανόλης ο Τραμπαρίφας*»), «*Το τραμ το τελευταίο*», «*Μια ζωή την έχουμε*», «*Αδύνατον να κοιμηθώ*», «*Αλα, άνοιξε κι άλλη μπουκάλα*», «*Άσε τον παλιόκοσμο να λείει*», «*Μονά - Ζυγά*», «*Ατιμη Τύχη*», «*Σβήστε με απ' τον χάρτη*» και πάρα πολλά άλλα. Στο πασίγνωστο «*Παιδιά, της Ελλάδος παιδιά*» χρησιμοποίησε τη μελωδία του δικού του τραγουδιού «*Ζεχρά*» (αρχικά γραμμένου το 1938 σε στίχους Αιμίλιου Σαββίδη) με νέους στίχους του Μίμη Τραϊφόρου γραμμένους για τη Σοφία Βέμπο.

Σε συνεργασία με τους Αλέκο Σακελλάριο και Χρήστο Γιαννακόπουλο, ως στιχουργούς, δημιούργησε μεταπολεμικά τη σχολή του "αρχοντορεμπέτικου", μία σχολή που συνδύαζε λαϊκότροπους -συνήθως χιουμοριστικούς- στίχους και μουσική, με δυτικότροπες ενορχηστρωτικές επιρροές. Πρώτο τραγούδι της σχολής αυτής ήταν «*Το τραμ το τελευταίο*» σε Αθηναϊκή τότε επιθεώρηση.

Ο Μιχάλης Σογιούλ συνεργάστηκε με όλους τους δημοφιλείς ερμηνευτές της εποχής, όπως τη Σοφία Βέμπο, με την οποία περιόδευε στο Αλβανικό μέτωπο, τη Δανάη, την Καίτη Μπελίντα, τον Τώνη Μαρούδα, την Κάκια Μένδρη, τη Στέλλα Γκρέκα, τη Μάγια Μελάγια, τον Νίκο Γούναρη, τις αδελφές Άννα και Μαρία Καλουτά ακόμα και τον Στελλάκη Περπινιάδη και άλλους.

Υ.Γ. Η αρχικά καταχώρηση ήταν το τραγούδι No Woman no cry του Bob Marley

Καλό μήνα, με ένα reggae τραγούδι του 1974, γραμμένο από τον μεγάλο καλλιτέχνη Bob Marley Γράφτηκε στο γκέτο του Kingston, μια από τις μεγαλύτερες πόλεις της Τζαμάικα,

Η reggae είναι σύγχρονο μουσικό είδος που αναπτύχθηκε με επίκεντρο τη Τζαμάικα στα τέλη της δεκαετίας του 1960. Σε σύντομο χρονικό διάστημα εξελίχθηκε σε κυρίαρχο είδος της τζαμαϊκανής μουσικής σκηνής, ενώ παράλληλα διαδόθηκε διεθνώς με αξιοσημείωτη απήχηση στη Βρετανία, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στην Αφρική.

Ως μουσικό είδος εξέφρασε κυρίως τις καταπιεσμένες και οικονομικά υποβαθμισμένες κοινωνικές τάξεις, με συχνές αναφορές στην ανάγκη ισότητας και δικαιοσύνης, όπως αυτές αποτυπώθηκαν στους στίχους των τραγουδιών.

ΣΤΙΧΟΙ

No, woman, no cry;

No, woman, no cry;

No, woman, no cry;

No, woman, no cry.

'Cause - 'cause - 'cause I remember when a we used to sit
In a government yard in Trenchtown,
Oba - obaserving the 'ypocrites - yeah! -
Mingle with the good people we meet, yeah!
Good friends we have, oh, good friends we have lost
Along the way, yeah!
In this great future, you can't forget your past;
So dry your tears, I seh. Yeah!

No, woman, no cry;
No, woman, no cry. Eh, yeah!
A little darlin', don't shed no tears:
No, woman, no cry. Eh!

Said - said - said I remember when we used to sit
In the government yard in Trenchtown, yeah!
And then Georgie would make the fire lights,
I seh, logwood burnin' through the nights, yeah!
Then we would cook cornmeal porridge, say,
Of which I'll share with you, yeah!
My feet is my only carriage
And so I've got to push on through.
Oh, while I'm gone,
Everything's gonna be all right!
Everything's gonna be all right!
Everything's gonna be all right, yeah!
Everything's gonna be all right!
Everything's gonna be all right-a!
Everything's gonna be all right!
Everything's gonna be all right, yeah!
Everything's gonna be all right!

So no, woman, no cry;
No, woman, no cry.
I seh, O little - O little darlin', don't shed no tears;
No, woman, no cry, eh.

No, woman - no, woman - no, woman, no cry;
No, woman, no cry.
One more time I got to say:
O little - little darlin', please don't shed no tears;
No, woman, no cry.